

כתבה שלישית בסידרה על האנשים והחברות המתעשרים מן המלחמה. קונצרטנים ובעלי הון מארה"ב הם מן החשובים שבספקי מערכת הביטחון

דים להילחם נגד הקומוניזם. על הספר חתמו כל "השלושה" ג'וזף צ'ורבה, מייקל קינג ומאיר כהנא.

נפט, הון ונשק

כ אשר נשאל צ'ורבה על עברו במי סיבת העיתונאים בתליאביב. הוא אמר תחילה שהכיר את כהנא רק בנערותו. ברובע פלטבוש. אך כאשר ציטט לפניו כתב העולם הזה את הקטע מירחון פלייבוי, הודה צ'ורבה כי אכן הכיר את כהנא ועבד עימו גם מאוחר יותר. אך טען כי הקשר ביניהם נותק ב-1967. לשאלה מי מימן את המכון שלו. ואת תנועת ה"4 ביולי" השיב צ'ורבה כי עשו זאת "אירגוני עובדים" שונים. הוא סירב לזהות אותם.

אחרי שנות הקשר בין צ'ורבה וכהנא. המשיך צ'ורבה בדרכו. הוא קיבל משרות הוראה שונות מטעם הצבא האמריקאי, ומי אירגונים פוליטיים ימניים קיצוניים. כאשר התחיל מושל קליפורניה, רונלד רגן, את מסעו אל הנשיאות. מצא צ'ורבה את דרכו אל חבריהוצעים של רגן. שאסף אז סביב בן חבורה שלמה של "מומחים" שהקו המי אחד אותם היה קירבתם לתעשיית הנשק האמריקאית. ושנאתם הלוהטת לברית-המועצות.

מאוחר יותר, כאשר נבחר רגן כנשיא ארצות-הברית. הוא נפטר כמעט מכולם. צ'ורבה טען במסיבת העיתונאים כי הוא התפטר ממשרתו כיועץ לנשיא רגן בענייני המיזרח התיכון בחודש מאי השנה. חור דש לפני שעשה זאת הגנרל אלכסנדר הייג. כאשר התפטר שריהחוק האמריקאי, ריקארדו, כי בשנת כהונתו קיבל לא פחות ממיליון דולר על חשבון שירותיו לתעשיית נשק אמריקאית.

במכון הנוכחי של צ'ורבה חברים כמה מהמייצגים הבולטים ביותר של הימין הר קיצוני בארצות-הברית. כולם מייצגים מובהקים של תעשיית-הנשק. מקורבים למי כון הזה אנשים כמו הגנרל ג'ון קיגן והאדיר מירל אלמד זומואלט. הידועים בדיעותיהם הקיצוניות.

מנהלו של המכון לביטחון בינלאומי בי ישראל יהיה מריל סימון. לפני כמה חור דשים קיים סימון מסיבת-עיתונאים באולס המלך שלמה במלון הילטון בתליאביב. בי מקום הופיעו עיתונאים בודדים. וכמה בעי לי חנויות-ספרים. מסיבת-העיתונאים התי

ההקשר האמריקאי

קרי. עבדנו הרבה למען המימשל האמריקאי — משרד-החוץ והפני טנן. בשנת 1963 ביקשה מאיתנו סוכנות ממשלתית לערוך מחקר בקרב קבוצות קיצוניות, במיוחד בימין. תחילה לא היה כהנא מוכן לומר איזו סוכנות היתה זו,

ואלפים של אירגוני-חזית, שהתיימרו להיות אגודות סטודנטים או מכוני-מחקר, כדי להילחם בתנועת השלום האמריקאית. ג'וזף צ'ורבה ומאיר כהנא מצאו את מקומם במערכת הזאת. צ'ורבה הקים מכון מחקר פיקטיבי. שנשא את השם יועצי מחקר מאוחדים. כתובתו של המכון המדומה היתה

בשתי הכתבות הראשונות בסידרה נעשה חשבון מחירה הכרכלי של מילחמת-הלבנון. משרד-הביטחון מנסה להעלים את גובה המחיר. לא פחות משלושה וחצי מיליארד דולר עלתה המלחמה הזאת לישראל — ורובו של סכום זה הגיע אל מרוויחי המלחמה — אלה החברות והאנשים הנקראים בשם הקניה "ספקי מערכת-הביטחון". אלה הם יצרני המזון והמכשירים, חברות-הדלק ויצרני-הנשק, סוחריו וסוכניו.

שהזמינה את העבודה. אחר-כך נאות לספר: "טוב, אז זה היה הארטיקאלי שהתקשר עימנו... כי צענו עבודה תמורת תשלום." כהנא סיפר על עבודתו כסוכן חשאי בי אגודה הימנית-קיצונית על-שם ג'ון בירץ. הוא טען כי "למד שם הרבה". אך עיקר עבודתם של השניים הופנתה כלפי אירגוני השמאל האמריקאי, שנאבקו נגד המלחמה בוויאט-נאם.

תיבת-דואר בשדירה החמישית בניו-יורק. מאוחר יותר הקימו השניים את תנועת ה"4 ביולי" (יום העצמאות האמריקאי). צ'ורבה היה היו"ר, ואילו כהנא-קינג היה המנכ"ל. לרשות השניים עמדה גם דירה יקרה באיסטיטיד של ניו-יורק. הם ויתרו עליה אחרי שנערה שהתאהבה בקינא-כהנא התאבדה. (העולם הזה 1831). אחרי שהפרשה נחשפה עלידי ניו-יורק טיימס. נתן מאיר כהנא ראיון לירחון-העיר רום האמריקאי פלייבוי. הראיון הופיע בי גיליון ספטמבר 1972. כהנא סיפר: "בתחילת שנות ה-60 הקמנו, חברי (צ'ורבה) ואני, מכון למח"

ה עיתונות הישראלית התייחסה אל הד"ר ג'וזף צ'ורבה ברצינות נוראה. הגבר כהה-הפנים והמקריח דיבר בקול מור נוסוני ונמוך במסיבת-העיתונאים שנערכה באחד האולמות הגדולים של בית סוקולוב בתליאביב. המסר העיקרי של צ'ורבה, כי ניסוחו שלו. היה זה: "ניצחונה של ישראל בלבנון לא היה רק ניצחון צבאי אלא גם

מאת שלמה פרנקל

ניצחון טכנולוגי, אשר הוכיח את עליונותו של הנשק האמריקאי כנגד הנשק הסובייטי. אם וכאשר תעביר ישראל את המידע הר טכנולוגי אשר הביא לניטרול ולהכחדה של אמצעי הלחימה הסובייטיים לידי חברות ברית נאט"ו, הדבר יערכ את כוחה של ברית-המועצות. צ'ורבה לא הותיר מקום לספק: הוא בעד העברת המידע לנאט"ו. למחרת זכו דבריו של צ'ורבה לכותרות בגות שלושה וארבעה טורים בעיתונות הי יומית. בכל העיתונים צויין כי צ'ורבה דיר בר בשמו של מוסד המכנה את עצמו המרכז לביטחון בינלאומי. שמרכזו בבירה האמריקאית. והוא עומד להקים סניף בארץ. העיתונים לא התייחסו כלל לעברו של הד"ר צ'ורבה. כשם שהם לא התייחסו לי שני החברים האחרים של המרכז לביטחון בינלאומי, שהופיעו עם צ'ורבה במסיבת העיתונאים.

אך סיפורם של צ'ורבה ושני שותפיו הושק חזק מן הקררים העדינים שטווה העכביש של תע שית הנשק האמריקאית, כדי שתוכה להמשיך ולחיות הספק העיקרי של הצבא הישראלי, והי מרוויחה העיקרית מכל המיזיה מות שמנהלת ישראל במיזרח הי תיכון.

צ'ורבה היה חברו של הרבי-הפאשיסט מי איר כהנא בתנועת בית"ר, ברובע פלטבוש בניו-יורק. הפגישה השנייה בין השניים התקיימה שנים רבות אחר-כך. בשנות ה-60. צ'ורבה היה אז מרצה במיכללת חילי האוויר האמריקאי באלבמה. באותה תקר פה היו מוסדות הביון האמריקאים מודי אגים מאוד מעליית התנועה נגד המלחמה בוויאט-נאם בקמפוסים של ארצות-הברית. השירותים החשאיים הקימו אז מאת